

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Turcuman Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Turcuman Ion XXXXX,

*născut la XXXXXXXXXXXXXXXX, originar din
xxxxxxxxxxxxxx, domiciliat până la reținere în
xxxxxxxxxxxx.*

***Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:***

- 1. de la 30 mai 2016 - până la 02 iunie 2016 (instanța de fond);*
- 2. de la 27 iunie 2016 - până la 14 septembrie 2016 (instanța de apel);*
- 3. de la 24 noiembrie 2016 - până la 08 februarie 2017 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 02 iunie 2016, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Turcuman Ion a fost condamnat în baza art. 186 alin.(5) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Turcuman Ion, în intervalul de timp între 01.04.2016 ora 15⁰⁰ până la 02.04.2016 ora 06⁰⁰, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin culegere de chei, a pătruns în ap. xx, din str. xxxxxxxxxxx, mun. Chișinău, de unde, pe ascuns, a sustras bani în sumă de 7000 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM constituie 137440 lei, cauzându-i părții vătămate Mînza Lilia

un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

3. Nefiind de acord cu sentința acuzatorului de stat a contestat-o cu apel, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea soluției, apelantul a invocat că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă, luând în considerare caracterul periculos al faptei, modul de comitere a infracțiunii, precum și personalitatea acestuia. Totodată, a menționat că pedeapsa penală nu își va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal, iar corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite, precum și reîncadrarea lui în activitatea societății. Acesta trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

Totodată, a considerat că prin pedeapsa aplicată, nu vor fi realizate scopurile legii penale stipulate în norma art. 2 Cod penal, deoarece, având la bază circumstanțele menționate mai sus, există riscul comiterii de către Turcuman I. a unor noi infracțiuni în timpul executării pedepsei pe perioada de probațiune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința contestată în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care.

- Turcuman Ion a fost condamnat în baza art. 186 alin.(5) Cod penal la 4 ani 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. Instanța de apel, a menționat că instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, probele au fost apreciate în modul corespunzător, făcând o încadrare juridică corectă a acțiunilor inculpatului, vinovăția căruia și calificarea acțiunilor nefiind contestată.

Totodată, Colegiul penal a conchis că, pedeapsa stabilită inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este prea blândă și nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale, iar instanța de fond la stabilirea acesteia, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 61 Cod penal, precum și

criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii, precum și de persoana inculpatului.

Astfel, instanța de fond a constatat lipsa circumstanțelor agravante, iar ca circumstanțe atenuante a reținut recunoașterea vinovăției și căința sinceră, însă instanța de apel a apreciat ca greșit stabilirea de către instanța de fond a circumstanței atenuante - recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ CPP, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Prin urmare, pedeapsa stabilită sub formă de suspendare condiționată a executării pedepsei cu închisoarea este inefficientă, inechitabilă și neproporțională infracțiunii comise, ținând cont că prin acțiunile inculpatului au fost prejudiciate interesele și drepturile altei persoane și nu a fost reparat prejudiciul cauzat.

În consecință instanța de apel a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului Turcuman I. este posibilă doar prin izolarea acestuia de societate.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) CPP, solicită, casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului avocatul a indicat că decizia contestată este una neîntemeiată, pe motiv că instanța nu a constatat careva circumstanțe agravante în privința inculpatului, dimpotrivă a constatat circumstanțe atenuante și anume recunoașterea vinovăției și căința sinceră, anterior nu a fost judecat, situație pe care o consideră ca legală și întemeiată soluția instanței de fond privind aplicarea art. 90 Cod penal. Mai mult, consideră că inculpatul aflându-se la libertate ar face tot posibilul de a restitui prejudiciul.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere a prezenței erorilor de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, iar pedeapsa i-a fost stabilită inculpatului în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute la art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat,

în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă temei de casare a hotărârii contestate art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă acesta critică hotărârea atacată în latura stabilirii pedepsei, *solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde*, astfel se întrevede temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 10) al normei nominalizate - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul conchide că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Analizând recursul declarat Colegiul constată, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor în baza căruia Turcuman I. a fost condamnat, criticând hotărârea contestată doar în partea stabilirii pedepsei, considerând-o prea aspră, solicitând menținerea sentinței, prin care inculpatul a fost condamnat cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

La acest capitol, instanța de recurs remarcă, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal.

Conform principiului individualizării pedepsei, prevăzut de art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a acesteia, reflectate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care

atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, prevăzute la art. 61 Cod penal.

În același rând, Colegiul reține că, categoria și termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora, prescrise în art. 78 Cod penal.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 186 alin. (5) Cod penal în baza căruia a fost condamnat Turcuman Ion, prevede pedeapsa închisorii de la 7 la 12 ani. Reieșind din cele menționate și ținând cont de faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată, noile limite de pedeapsă cu care urma să opereze instanța sunt de la 4 ani și 8 luni până la 8 ani închisoare.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului de 4 ani și 8 luni închisoare în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, se încadrează în limitele normei penale date, adică instanța de apel i-a aplicat pedeapsa ținând cont de noile limite, care au fost reduse cu 1/3 .

De rând cu cele menționate, Colegiul constată că, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța de apel, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, iar stabilirea pedepsei cu închisoarea și dispunerea suspendării executării acesteia luând în considerație gravitatea infracțiunii comise și urmările acesteia nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale și nu ar contracara săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și altor persoane.

Totodată, instanța de recurs atestă că, circumstanțele la care a făcut referire recurentul în cererea de recurs, (recunoașterea vinovăției, căința sinceră și lipsa antecedentelor penale) au fost reținute de instanța de fond ca

atenuante, fapt care a permis stabilirea pedepsei inculpatului mai aproape de limita minimă prevăzută de sancțiunile normei în baza căreia acesta a fost condamnat. Astfel, odată ce instanțele de judecată au constatat circumstanțe atenuante și au redus pedeapsa, după caz până la minim, acestea nu mai pot servi temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

La fel, Colegiul relevă, că nu poate fi reținută ca circumstanță atenuantă „*recunoașterea vinovăției*”, deoarece, după cum s-a specificat anterior inclusiv și în decizia instanței de apel, prezenta cauză a fost examinată în procedură simplificată, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, iar o condiție obligatorie pentru examinarea cauzei în procedură simplificată, și beneficierea inculpatului de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea, este ca acesta să recunoască săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, fapt consemnat și în doctrina de specialitate, care stipulează că **recunoașterea vinovăției** care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) CP, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept i se acorde o dublă valență juridică.

Astfel, Colegiul statuează că pedeapsa închisorii și modalitatea de executare a acesteia aplicată lui Turcuman I. de către instanța de apel, a fost stabilită și individualizată corect, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

Prin urmare, recurentul critică măsura de pedeapsă aplicată lui Turcuman I., ca fiind una prea aspră, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel, în opinia acestuia, s-a comis o eroare de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, însă eroarea stipulată în pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, nu persistă în speță, deoarece instanța de apel în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, examinând cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și de procedură, just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, precum și a făcut o individualizare a pedepsei în concordanță cu prevederile legii.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate, dispunând inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Turcuman Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Turcuman Ion XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 martie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti